

VĚTRNÍK

Ročník XLIII.

Úterý 16. října 2012

Dnes

kdy	co	kde
8:30	Pohádky do kapsy	velký sál
9:00		
9:30	Praha	
9:30	seminář	malý sál
10:15	Pohádky do kapsy	velký sál
0:00		
10:30	Praha	
11:00	přípravný výbor	klubovna
12:00	příjezd Heřmanův Městec	MÚ
12:30	příjezd Velká Bystřice	MÚ
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	KDP mladým	Větrov
13:30	loučení Brněnec	malý sál
14:30	vítání Heřmanův Městec	MÚ
14:30	vítání Velká Bystřice	MÚ
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Heřmanův Městec	před divadlem
15:30	vítání Velká Bystřice	před divadlem
16:00	Dokonalá svatba	velký sál
16:30		
17:00	Štítina	
19:30	Dokonalá svatba	velký sál
20:00		
20:30	Štítina	
21:30	seminář KDP	půdička
22:00	zasedání poroty	klubovna
22:30	společenský večer	hasičovna

Recenze

DS Eduarda Vojana Brněnc, William Klimáček: Komunismus

Ochotníci z Brněnce se rozhodli připomenout události, které si už řada lidí nepamatuje. Spolu s autorem hry Komunismus Williamem Klimáčkem chtějí, aby jejich děti věděly, jak to bylo v době socialismu.

Samotný název hry Komunismus může být ovšem vnímán za poněkud nadnesený, neboť vše, co se snahami zavést tento společenský řád souvisí, přineslo, a dodnes v některých částech světa přináší, lidem mnohem horší tragédie, než si možná dovedeme představit. Navzdory tomuto faktu však hře Komunismus nelze upřít silné téma, velmi silnou celkovou dramatickou situaci rodiny prožívající příběh otce - spolupracovníka STB, jeho nic netušící ženy, syna zpočátku otce milujícího a posléze donuceného se s novými fakty vyrovnat.

Autor se bohužel nevyhnul jisté schematičnosti a v závěru textu nutí postavy k chování, které je poněkud v rozporu s logikou vývoje jejich právě prožívané osobní tragédie. Jistá nevěrohodnost chování jednotlivých postav

však v sobě nese velmi vážné nebezpečí: hra, která chce být varováním, se může změnit v nevěrohodný plakát.

Režiséři hry toto nebezpečí odha-

lili jen částečně. Mírnými škrtky sice u m e n š i l i mnohomluvnost textu, přesto nechali postavám ještě dost zbytečných slov.

V režijní práci s herci není dostatečně vyžadována co největší přirozenost, pravdivost a věrohodnost jednání. Jediná postava, které z tohoto úhlu pohledu není co vytknout, je vyšetřovatel v podání Dušana Blažka. To, jak herec postavu vybavil vnitřním tématem, vírou v to, co představuje ve spojitosti s použitými interpretačními prostředky, vskutku na jeviště přináší strach, průvodní to pocit života lidí v socialismu.

Režie si neporadila ani s vytvářením jednotlivých dílčích atmosfér: není dostatečně využít potenciál bezstarostných o s l a v narozenin ženy a matky,

n e j s o u
p a t ř i č n ě
v y p r a c o -
v á n ý s i t u -
a c e a s
n i m i s p o -
j e n á a t m o s f é r a „ v ý s l e c h u ”.

Závěrečná část po přestávce díky vlastní stručnosti vyznívá nejlépe - a zde si inscenátoři velmi dobře poradili jak s řešením prostoru, tak se závěrečným symbolem sebevraždy muže. I zde však celkový dojem narušuje tezovitost textu.

Použitá hudba bohužel již před prvním proneseným slovem signalizuje tragédii. Funkční a naprosto ve shodě se situací je využití songů Louise Armstronga, naopak závěrečné využití Bachovy hudby posiluje již tak dost nepatřičnou melodramatičnost a patetičnost textu, jakož i stejným „neduhem“ postižené chování postav. Scénografické řešení i kostýmování napomáhá celkovému vyznění.

Celkově však nelze shlédnutému představení upřít souznění s publikem a přes všechny výhrady i připomenutí všeho, co může totalitní režim vnést do života lidí. Při větším důrazu na dramatické situace jednotlivých postav zajisté inscenace může dále růst a přinášet ještě silnější varování před silami, pro které svoboda člověka nic neznamená.

Ladislav Vrchovský

Jak to vidí seminaristé

Souhlasíme s tím, že je potřebné minulost připomínat. Chyběl nám

hlubší pohled na vztahy v rodině, její dramatické proměny, které by mohly být působivým obrazem osudů té doby. Značně schematický text neumožňoval plně rozvinout hereckou charakteristiku postav.

Půdička

Z pohledu gymnazistů

Komunismus. Název divadelní hry i politický směr, který ovlivnil životy mnoha lidí. Představení sklidilo v našich řadách velký úspěch nejen díky nápadité scénografii, ale i kvůli tématu, jenž nás velice zasáhl. Hudba skvěle podtrhovala a doplňovala příběh. Konec dramatu na nás velice zapůsobil svým provedením. Hra v nás zanechala hluboký nezničitelný dojem o d'áblu jménem komunismus.

KDP mladým

Vsadili na pravdu, na oči a herce

S Miladou Pavlasovou o komunismu, o volbách a o zodpovědném přístupu mladých k volbám.

Tak Miluško, s jakou jedete letos do Vysokého? Přiznám se tedy, že s těmi volbami jste skoro aktuální.

No, skoro. Mě potěšilo to, že Marcelka (Škodová – pozn. red.) mluvila zkraje o tom, že s naším příjezdem je tu letos hodně náhod. A to tedy je. Krom toho, že máme jako hostesku Kristýnku a poprvé, když jsme tu byli, jsme měli Marcelku (Kristýnka je Marcelčina dcera – pro ty, kteří netuší souvislosti), a zrovna, člověče, ty volby dopadly, jak dopadly. Takže to necháme generaci příští, ať si to vyřeší, protože já mám pocit, že ti zrovna volit nešli. Že k volbám šli zodpovědní komunisté tak, jak to vždycky bývalo zvykem. Oni to umí a jsou disciplinovaní. A to je to, co dnešní generaci zrovna chybí. Takže teďka se musijó zlobit sami na sebe. My jsme byli volit, myslím, že i všichni ze souboru byli. Pravda je, že moje děcka ne, protože měly problémy se psem, ale to jsou takový individuální momenty. Nicméně jsme s výběrem hry byli aktuální a vešli jsme se akorát do momentální situace.

Proč si myslíš, že právě Komunismus uspěl u poroty, která byla v Brněnci?

To ti sama nevím. Dlouho jsme to zvažovali. Každý ke komunismu má jiný vztah a jiné zážitky. Z těch mladých to nikdo neví. a to byl náš

hlavní důvod, proč jsme si hru vybrali. Prvně jsme chtěli zkusit jiný žánr - hráli jsme komedie a hráli jsme Maryšu, a tak jsme zkusili tenhle žánr, který je úplně jiný. O pravdě, o výrazu v očích, o hereckých výkonech. A že to byl zrovna komunismus, který spoustu lidí zasáhl. Ten text je tak úžasně udělaný, podle mě, že i ta mladá generace z něj musí pochopit, jaká ta doba vlastně byla a proč se

o ní neučí. My na dědině jsme toho zase tolik nezažili, protože tam si vidíš do talíře, ale todle, to byl námět od pana Kukury, byl to skutečný příběh jedné slovenské rodiny ze sfér československého filmu. A tam se tyhle ty neřádstva děly. Skutečně tu

rodinu komunismus zlikvidoval. A ten závěr – jestli je čitelný nebo není, jestli hrdina skočí ze střechy nebo ne – to jsme nechali otevřený. Tedy dost silně jsme naznačili, že skutečně sebevraždu spáchá, ale mohou si to diváci vysvětlovat i jinak.

A co jsi říkala dopolednímu obecnstvu, které tvořili studenti, kteří komunismus z vlastních prožitků neznají?

Včera se mnou mluvil nějaký pán z Českého rozhlasu Vltava a já jsem ho potom kontaktovala ještě o trochu později, protože jsem chtěla pochválit publikum. Jsou na něj názory různé. Někdo říká, že rušili. Ano, já jsem taky ty rušivé hlasy slyšela. Byla to omladina 15 až 18 let stará, to znamená gymnazisti, inteligentní děcka, který hlučely po přestávce, než se uklidnily. Ale to bylo jediný, co jsem jim mohla vytknout. Myslím, že vní-

maly vtipy, my jsme si říkali, že reagovat budou na vulgární výrazy – reagovaly naprosto spontánně a jenom chvíli. Ale ony braly i ty věci, který vážný byly, a myslím si, že je to dost oslovilo. Přišly potom do šatny a mluvily s herci. Já su ráda, že to ti mladí lidi viděli. Jenom mě mrzí, že jsem teď musela odříct Svitavy – tam to představení chtěli zítra, ale to budeme ještě tady. Určitě se však do Svitav na zdrávku a gympl chystáme. Rádi bychom tohle představení odehráli před všemi středními školami u nás.

No, Miluško, rád váš soubor z Brněnce tady vidím, jsem spokojený a přeji - zlomte vaz.

Čert tě vem! Těšili jsme se sem, jsme tu hrozně rádi, prožíváme tu krásný čas a počasí nám vůbec nic kazit nebude. Když bude chumelit, tak bude.

-PeHe/jn-

Historek z dámských šaten by bylo, ale předloha nabízí jen třípytky na hladině

Tajemník poroty hned v úvodu semináře o inscenaci Dámská šatna

připomněl, že zdejší porota je hodná, a seznámil nás s hereckými začátky Stanislava Zindulky, původem z Jilemnice. Bylo to tentokrát zejména o tom, že když Pánbůh chce mít

z člověka herce, tak ho má, a vůbec nevadí, že adept u doktora nevidí, neslyší a nemůže (odevzdat vzorek moči).

Rozborový výkop měl pak sám předseda poroty, režisér František

Laurin. Vzpomínal na vlastní první shledání s dámskou šatnou. Podle všeho mu potom o divadle zbylo jen málo iluzí...

Arnošt Goldflam napsal hru Dámská šatna čtyřem herečkám v Hradci Králové přímo na tělo.

Bohužel, stejně jako řada jeho dalších textů, ani tento se s žádnými velkými úspěchy dále neuvádí. I když – název je v tomto případě velmi lákavý. Dámská šatna – pojem, fenomén... slibuje mnoho. Přece jen je to místo, kde herečky tráví často více času, než doma, kde se řeší osobní vítězství i

prohry, ba tragédie. Popichování, podrazy, přátelství až za hrob, soukromé terapie, pitky až do rána.... všechno se tam dá zažít. Goldflamova hra však množství motivů,

taky proto, že si předtím zahráli chlapi a my ne!“

Herečka I.

z Veverské Bítýšky.

„Režisér to nechtěl dělat, my baby jsme ho ukecaly.“

Herečka II.

z Veverské Bítýšky

keré by mohla vzhledem k danému prostředí využít, opomíjí.

Bylo tedy velkým štěstím režiséra Divadla Prkno, že měl k dispozici takové herečky, jejichž výkony a snaha (ač podráženy mělkostí textu) zaujaly a spolu s výtvarným řešením inscenace stály za pochvalu. Jinak by snad totiž bylo lepší poslouchat skutečné historky ze skutečných hereckých šaten a že by jich bylo...

-ps-

Z odposlechu:

„Předtím jsme uvedli téměř čistě pánskou hru. Byla to inscenace plná hnusu, na kterou se lidé ani nechtěli dívat. I proto jsme zvolili Dámskou šatnu. Řekli jsme si, že lidem se teď nechce u divadla přemýšlet, že to odlehčíme. A

„Ani jedno TO slovo, které šlo z jeviště, mi vůbec nevadilo. Ale šatna byla ustrížená od zákulisí. Nevěděla, co se děje na jevišti.“

J. Hlávka

„Revoluce v divadlech začínají v dámských šatnách.“

Fr. Laurin

„Nejsme odporná porota, jsme nastavené zrcadlo.“

Fr. Laurin

Defilé Pohárku SČDO

Nad představy pěkné není!

*Tak třeba
nebylo by vůbec špatný
tajně vlézt do dámské šatny,
poslouchat – koukat se – jáje -
co se všechno říká – děje!*

*Těž jsme nemohli být jistí,
jak dopadnou komunisti.
V Brněnci to ale znali,
tak sem „Komunismus“ vzali!*

*Jinde znali ještě více!
Než zavládla prohibice,
Městec Heřmanův hrál v kusu
s názvem „Libra spiritusů“.*

*Kdo vám ale uvěří,
že přijde „Blbec k večeri“.
S ním však ne a ne
žádná „Kráska z Leenane“.*

*Ještě více zvíme toho!
Divadel nás čeká mnoho.
No až to všechno zvíme,
K Sejkoráku dorazíme!*

*(Dřív však než domů vyrazí
auta a autobusy,
divadlo Bufo nám zatančí
„Nemelem staré kusy“).*

Jiří Hlávka

Dnes odpoledne se vysokému publiku představilo to nejlepší, co vzešlo ze soutěže monologů a dialogů, která se konala v dubnu ve Velké Bystřici. Na vysokém jevišti se představilo pět výstupů, Pavel Panenka se z účinkování omluvil.

Všem účinkujícím položil Větrník v podstatě jednu stejnou otázku - s jakou jste do Vysokého přijel/a? Jak se vám hrálo ve Velké Bystřici. A také jsme je nabádali k tomu, aby nám prozradili nějaký špek na Tomáše Hradila, organizátora Pohárku SČDO.

Marie Fasorová (Vendulka Borůvková: Modelka XXL - Vendy)
S jakou? No především

s nemocnou, ale jinak jsem se sem velmi těšila. Je to takový splněný sen, takže všechno je, jak má být kromě té nemoci.

Jaký máte dojem z Pohárku?

Vůbec jsem od něj tolik nečekala. Jela jsem na něj spíše s takovým pocitem, že to nebude nic až tak významného. A najednou jsem zjistila, že soutěžící si na svých vystoupeních na Pohárku zakládají a těší se tam. A v Bystřici jsem neměla vůbec žádný problém, všichni byli příjemní, takže, bohužel, nesplním váš požadavek – kritizovat nemohu, nemám co.

Eva Lešková, Luboš Štěpán
(Nicolas Bedos: Zdravotní vycházka - mladá žena, mladý muž)

Eva: Pana Hradila rozhodně kritizovat nemůžeme, protože nám v Bystřici bylo velmi dobře jak po organizační stránce, tak i atmosféra tam byla skvělá. Hrало se nám tam prostě moc dobře, měli jsme krásný základ, z něhož jsme vycházeli i pocitově, takže my na to

vzpomínáme jen dobře.

Luboš: Já jsem byl spokojený naprosto – krásný místo, reakce lidí byly úžasné, takže ... není co dodat.

Čekali jste, že pojedete do Vysokého?

To jsme nečekali, o to víc jsme byli potěšení. Bylo to pro nás příjemný překvapení, takový bonus, že jsme se dostali sem.

Markéta Aranyossyová (Lion Feuchtwanger: Letecký výškový rekord – Alice)

Dobře mi bylo v Bystřici, byla tam příjemná atmosféra a zkusila jsem si něco nového.

Počítala jste s postupem?

Tím, že jsem byla na Pohárku poprvé, tak jsem absolutně netušila, co mě čeká. Vůbec jsem nevěděla, že je nějaká možnost hrát podruhé, tak jsem byla z toho taková vyjukaná, ale jsem ráda.

Andrea Dufková, Michal Pivoňka (Georges Feydeau: Leona si pospíšila – Leona, Toudeux)

Andrea: Michale, počkej. V Bystřici? Skvěle, protože se nám

ten kus líbí. My hrajeme celou hru, takže už to s Michalem máme takový najetý. Jeli jsme z druhého místa a povedlo se nám, že jsme vyhráli, tak to bylo fajn, měli jsme velkou radost.

A co Vysoký?

Andrea: Vysoký taky fajn, určitě. Máme sice ještě před výstupem, tak uvidíme, ale zkoušelo se nám tu dobře.

Karel Vaněk

Mně se hrálo výborně v Bystřici, bohužel jsem byl velmi zaneprázdněný, takže jsem nemohl zůstat až do konce, což mě hodně mrzelo.

S jakým očekáváním jste tam vůbec jel?

Ani nevím. Napsal jsem autorskou hru, která je součástí

mé ročníkové práce a to, že s tím někde ještě vylezu, by mě vůbec nenapadlo.

Co teda děláte tady ve Vysokém – to nechápu, když jste s tím vůbec nepočítal?

No to jsem opravdu nepočítal, je to pro mě velký šok a obrovské překvapení. Ale těším mě to, to rozhodně.

*A teď oslovujeme hlavního pachatele Pohárku SČDO, jímž je **Tomáš Hradil**. Všichni tě hrozně kritizují. Jaký máš dojem z letošních soutěživých?*

Jsou fantastický. Letos se Defilé pohárku velmi povedlo. Mrzí mě, že neuvidím Pavla Panenku, protože, bohužel, v tomto termínu nemohl do Vysokého přijet, ale i ti zbývající předvedou velice pěkné výstupy a já se na to moc těším.

-PeHe-

Krámek před Hospůdkou u STDK

nabízí

něco malého ke kávě
něco slanečného k vínu - oříšky,
mandle, chipsy
originální bižuterii
plet'ové masky, masážní gely
glycerínová mýdla
parfémové vody

Chcete spolupracovat? Můžete.

České středisko AITA/IATA nabízí českým amatérským divadlům možnost spolupracovat s německými divadelníky!

Může jít o navázání kontaktů pro možnost výměny představení, nabídku spolupráce nebo

projektu či účast na festivalu.

V případě zájmu o další informace **kontaktujte, prosím, členku vysoké poroty, paní Lenku Láznovskou**, která je *viceprezidentkou Středoevropské sekce AITA/IATA*.

Evropské centrum AITA/ v5/2012 strana 11

IATA pro amatérské divadlo bylo ustaveno 24. ledna 1992. Od té doby uspořádalo celou řadu evropských konferencí, symposií a divadelních festivalů (viz např. www.amaterskedivadlo.cz) a vydalo i řadu textů dokumentujících tyto akce. Tím vším přispělo a přispívá k vytvoření evropské sítě amatérského divadla a pomáhá zintenzivnit spolupráci mezi jednotlivými amatérskými divadelními asociacemi a soubory.

-red-

Druhý den soutěžní trilogie

ČISTÁ HUBA měla spád. Náhodní soutěžící, kteří šli zrovna okolo, se velmi rádi zúčastnili. Uviděli totiž dvě věci, kterým nikdo neodolá. Talíře a kostky cukru.

Když však přišli blíž, byli lapeni pohledným komentátorem celé soutěže. I když každé

dvojici znovu vysvětil pravidla, stejně je 80% soutěžících nepochopilo. To svědčí o úrovni naší populace. Někteří nepochopili, že principem soutěže je dostat pohybem rtů a zubů provázek s cukrem na konci co nejdříve do úst. Někdo žmoulal provázek, až ho překousl, jiný jej polykal, další kousal provázek i s cukrem a tvrdil, že je to dobrá soutěž. Vítězové za odměnu dostali buď mýdlo na umytí „huby“ nebo solvinu. Podle toho, co doma rádi užívají. A navrch náhubek. To proto, aby takovou soutěž již nikdy raději nedělali.

Zítřka budeme řvát na poslance. Určitě přijďte.

Poslední díl

Vobskočácké trilogie:

ČISTÉ UŠI

Každý zařve za poslancem maximálně dvě slova. Pokud je poslanec uslyší, stává se vítězem. Pokud zařve soutěžící více než dvě slova, je diskvalifikován a vítězí soupeř.

Půlpresident Mareš Stanislav

Vobskočáci, kde je vaše paměť?

Příspěvky Hance Dohnalové!!!
Shánět a vymýšlet na čtvrtěk
„něco na hlavu“ neboli nezvyklou
pohlavní příkrývku!!! Ve čtvrtěk
v 15.48 sraz před Krakonošem!!!

Vaše půlky

Tajně za divadlem

Tajný výlet. Ten první byl připravený pro členy odborné poroty loni. Tehdy se hledal důležitý stůl, jenž hřeby označili na důkaz platnosti dohody o kandidatuře hraběte Harracha do zemského sněmu – dohoda se konala ve sklenařickém Tomášově statku u starosty Josefa Patočky a hřeby zabíjeli jmenovaný šlechtic a panové Palacký a Rieger.

Tolik jen malá odbočka do roku minulého. Loni výletu hrubě nepřálo počasí. Včera se sice na turisty také nebe tvářilo ponuře, přesto nakonec byla procházka Divadelní stezkou velmi příjemná. Už jen fakt, že se vyraželo od divadla Krakonoš a celou cestu se šlo jen s kopce, mluví za vše.

Stezka byla otevřená v roce 1986, kdy si ve Vysokém připomínali 200 let divadla. Má šest zastavení a připomíná, kde všude se tu hrálo. Tím prvním zastavením byl hostinec U bílého lva, dnes hostinec Na růžku, kde se divadlo hrávalo. Další bylo před domem čp. 80, kde žil Jan Petruška. Ten byl jednou na návštěvě u svého bratra v Praze, kde zašel na představení do Boudy. Byl jím tak nadšen, že po návratu domů připravil první ochotnické představení hry Bruncvik a hrál se ve světnici Petruškova domu. Pak teprve na náměstí ve zmí-

něném hostinci.

Další významné zastavení je u

domu Františka Vodsedálka, autora mnoha her. I u něj se hrálo diva-

dlo, a to ve stodole. Zajímavostí Divadelní stezky je, že na jejím konci je kaplička. Tahle zde nevznikla na počest zázračného uzdravení nebo nalezení šlechtického dítěte, jako v mnoha jiných lokalitách, kde se o vzniku kapliček tradují nejrůznější pověsti. Tato kaplička je postavená na místě, kde se také hrálo divadlo. Jak podotkl profesor Laurin, je evidentní, že novodobé české divadlo začalo právě tady. Ve Vysokém nad Jizerou.

A jak je vidět, múze divadelní se v tomto drsném kraji velmi líbí. A to už víc jak 200 let. A tak můj tip

zní – nebudete-li právě sedět v hledišti a vstřebávat umění, nebo vydávat na jevišti ze svého nitra to nejlepší, či snad doplňovat energii v hospůdce u STDK, pak neváhejte a po stopách kumštýřské historie se vydejte. Je to příjemná čtyřkilometrová procházka, která vás obohatí i zastávkou s poetickým, starým Slavíkovým betlémem. Je sice teprve říjen, ale proč si

neudělat malinkou předvánoční náladíčku už teď.

Jo, a jen tak mimochodem – fotograf Ivo Mičkal našel cestou výstavního kozáka. Galantně jej věnoval největší přehlídkové houbalice, Máše Caltové.

-jn-

Je čas vrátit zvonek!!!

Původní tajemnický zvonek, kterým byl po léta otevírán ranní rozborový seminář, stále není k nalezení. Přátelé, už to přestává být legrace! Nejenže Jára dnes opět zvonil zvonekem náhradním, ale v průběhu semináře několikrát zazvonil mobilní telefon, pevná linka v kuchyňce a vrcholem bylo první, druhé i třetí zvonění ohlašující druhou půlku představení, které v noci začalo na jevišti. To už je jasná provokace! Přítomným se naskytl pohled na to, jak se Járovi třese hlas i levá ruka a údajně, ale to máme pouze z doslechu – se dnes před vítáním sháněl mezi příchozími po cigaretě! Je to pochopitelné, Jára neví, na čem je. Jestli na jeho zvonek zvoní někdo jiný někde jinde, jestli ho všichni mají za nepořádníka nebo zda zvonek prostě někdo ukradl?!? Tak co, není vám to trapné? Okamžitě zvonek vraťte, odměna propadá ve prospěch redakce.

-ps-

Utkvělá myšlenka

Mám v hlavě jednu
myšlenku utkvělou!
Chtěl bych být nějakou
květinou umělou
a stát u vás v koupelně
na polici –
a nebo –
jak to jen říci –
chtěl bych být
vlahé vody kapkou
a vykonat jednu cestu
– sladkou,
která se u tebe
na šiji začíná!
Pomalu – přes prsa
– stek bych ti do klína,
kde bych se aspoň
na chvíličku schoval,
než bych dál – dolů
přes stehna pokračoval.
Ale já bych nestekl jen tak
dolů vanou.
Jen bych se kápnul
někam stranou
a jen se díval.
A říkal – já – a – ách,
než by mě
– ze závisti splách
jiných vlahých
kapek příval.

Totěž pero, jiný šuplík –

Jiří Hlávka

Jak to bylo s ukradeným a zachráněným prasetem

1. díl - Ukradení

To bylo podle Bobkovejch listů ze středy 18. října 1972 hned z kraje 4. přehlídky. Večer bylo tradiční posezení s hudbou a tancem na Větrově. Soubor z Bystřice se tam družil s patronama z JZD Košťálov. Jézed'áci se nechali vidět a položili na stůl tác s celou pečnou hlavou prasete. Do huby dali plátek citronu, větvičku petržele, vedle na tácu byl stříbrnej nůž a vidlice – jen naporcovat.

V tu chvíli ale všichni považovali za důležitější veselici a tanec. Jen jeden, co tanci příliš neholdoval, seděl u rozpitýho vína a sledoval ten mumraj. Prase mu padlo do voka. Proč tam tak zahálí, proč se o něj nikdo nestará? Je tam samo a zbytečný. A už byl plán v hlavě. Zjistit, kudy vede nejkratší cesta ven. Po chodbách to nepůjde, je to daleko. Nejlepší oknem. Kde že je neblíží? No přece přes jedny dveře ve vedlejší kanceláři, která je neprozřetelně odemčená, nikdo tam a je v ní tma. Teď jen oběhnout barák a zjistit, kam okno vede. Bylo vysoko, tak kolem tří metrů. Však vedle je zahradní lavička. Ta bude jistě ku prospěchu. Honem zpátky do lokálu.

Tam už bylo po tanci, i kamarádi už byli vedle na svejch

místech. Plán je v cukru-letu objasněnej, teď už jen počkat, až zas bude následovat další série k tanci. Role byly rozdělený: Honza s Janou (ty nejmenší) poletěj ven pod okno a připravěj pod něj lavičku, na kterou si stoupnou. Mirek pootevře dveře do kancelu, potomě otevře okno a počká, až prase bude bezprizorní.

Jak řekli, tak udělali. Mirek popad tác s prasetem, citrónem, petrželí i nářadím, zajel do tmavý kanceláře a hned k oknu. Dole už čekal na lavičce Honza s Janou, ruce natažený vzhůru, že tu štafetu převezmou. Jenomže ouha. Oba nemohli dosáhnout. A Mirek, nakloněnej s tácem co nejvíc moh, jen do tmy křičel: „Kde ste, vy blbci, dyť já už to nemůžu udržet. Dělejte!!!“. Honzoj s Janou nezbejvalo, než stoupnout až na opěradlo u lavičky a Mirka zbavit ty tíhy. Ale zase chyba v projektu. Jana se na tom opěradle nějak zvrtila, sklouzla z něj na lavičku a už to bylo. Prasečí hlava sjela po nakloněný rovině směrem na Janu a jak byla pěkně mastná, tak po Janě sklouzla až na zem. Do písku. Tma jako v ranci.

Tak honem zahladit stopy a pro všechny případy dělat, jakože nic. Táč pořád Honza držel v ruce. Jana naložila hlavu, našmátrala přibory, ale petržel a citrón nebyl. To už příběh i Mirek. No, v tu chvíli hrůza na hrůzu. Bylo po-

třeba co nejrychleje improvizovat a vymyslet další postup. Je rozhodnuto. Prase poputuje do divadla. Tam se uvidí.

*Pokračování příště.
Honza Vaverka st.*

Jak to vypadá po představeních na seminářích: Seminář KDP a KDP mladým.

Dobrý den,
naše režisérka mě požádala o překlad
a předání porotě KDP a Větrníku.

Dan Přecechtěl

Milá poroto KDP, redakce Větrníku a všichni ostatní milovníci divadla, velmi mě trápí, že jsem s Vámi nemohla strávit hezké chvíle během pobytu Morkovských ochotníků na Vaší přehlídce. Zvláště pak, když vím, jaký zvuk má KDP na rakouské ochotnické scéně a když toužím, kdykoli je to možné, navštívit své krajany. Nyní to bylo tak blízko. Tolik jsem si s Vámi všemi chtěla dlouho do noci povídat o divadle, o všem, co k tomu patří a samozřejmě i o nových trendech u Vás v Čechách i u nás v Rakousku. Tak jsem si přála sdílet s Vámi radost ze znovunalezení přímkové podoby ochotnického divadla ve vídeňském regionu a jeho šíření dále do světa. Ale jak se říká: "Člověk míní,..." Jak už víte, můj zdravotní stav mi to momentálně neumožňuje. Nicméně jsem byla s MO v kontaktu i během jejich působení na

KDP a soubor mi popsal celý pobyt v těch nejkrásnějších barvách podzimu. Také se mi snažil předat co nejpresněji všechny Vaše postřehy, které padly. Dostaly se ke mně otázky, na které chlapci, snad kvůli své mladické stydlivosti, hlupáckovství či blbosti nedokázali odpovědět. A stačilo jen říci: „Ano, kritiku přijímáme, ale co jste viděli, bylo přesně tak, jak jsme to zamýšleli.“

Jak snadné. Přejme tedy těmto mladým kolegům, ale i všem ostatním, aby na žhavých židlích před porotou nacházeli slova rychleji a nebyli, jak my v Rakousku s oblibou říkáme, připrdlí. Víím, že to je cesta dlouhá, ale ne nekonečná.

Přeji Vám i přehlídce vše nejlepší a pevně věřím, že se hned, jakmile mi to tělo dovolí, setkáme. Těším se. Snad nám vyjde i počasí...

Mit freundlichen Grüßen

Vaše Marie Tesař

t.č. v CaSa Leben im Alter Wien

Předpověď počasí na úterý

...a opět potěšení na mé straně. PRŠÍ! A asi i bude!!! A pak mráz!! A hnusně!! A tak si dejte říct, destilujte plody léta (proboha, nemíchejte nějaká sviňstva!) a pak koštuje!

Partneři XLIII. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
 Krakonošova divadelního podzimu

Všeobecný úvod k výrobě ovocných destilátů

Pokračování z minulého čísla

V X. století po Kr. to byli arabští lékaři, kteří destilovali víno a destilát pak používali jako lék.

Spis arabského lékaře jménem *Abul-Kasem*, vydaný v XI. století, zmiňuje

se ponejprv o **destilaci vína**, aniž však byla věc blíže popsána, neboť **technický postup výroby** byl tehdy držen v tajnosti.

Poprvé popsal **postup výroby destilátu z vína** francouzský lékař *Villeneuve*, který žil ve XIV. století v Montpellieru.

Rovněž i v našich zemích byl vyráběn počínaje XIV. stoletím líh nejprve jen v lékárnách buď jakožto lék neb kosmetický přípravek.

středa 17. října 2012		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	klubovna
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	příjezd Terezín	MÚ
13:30	loučení Štítina	malý sál
14:30	vítání Terezín	MÚ
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Terezín	před divadlem
16:00	Libra špiritusu možná Spiritus	velký sál
16:00	libri (aneb Vše je otázka priorit)	
16:30	Heřmanův Městec	
20:00	Mátový nebo citron?	velký sál
20:30		
21:00	Velká Bystřice	
21:30	seminář KDP	půdička
21:30	zasedání poroty	klubovna
22:00	společenský večer	hasičovna

Pravděpodobně velmi brzy po použití vína jako suroviny docházelo též k používání různých druhů ovoce, popřípadě bobulí k výrobě destilátů. **Nejprve to byly švestky**, které byly tímto způsobem zpracovávány, potom postupně bylo saháno k plodům ostatním

*Pokračování
příště*

Větrník, zpravodaj XLIII. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Pavlína Schejbalová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal. Tisk H&H Servis. Náklad 180 ks. Cena 6 Kč.